

Kielich

MISJONARZE KRWI CHRYSYTA

Nr 16, Kwiecień 2004

Nowego Przymierza

Życ charyzmatem Św. Kaspra

Barry Fischer, C.PPS.

„Kasprze, człowieku ognia,
naucz nas kochać.
Kasprze, człowieku na wczoraj,
na dziś, na zawsze!”

Ten refren z pieśni ku czci św. Kaspra: „Kasper, na zawsze Kasper”, skomponowanej przez naszych latynoamerykańskich kleryków, był powtarzany z siłą i radością przez seminarzystów i członków naszej misji w Peru podczas mojej ostatniej wizytacji. Prawie można było wyczuć obecność św. Kaspra pomiędzy nami.

Słowa te dobrze nadają się do uchwycenia intencji tego wydania „Kielicha”, które publikujemy na zaledwie dwa miesiące przed pięćdziesiątą rocznicą kanonizacji św. Kaspra, „Apostoła Krwi Chrystusa”, która przypada 12 czerwca. W tym roku rocznicowym, jako naśladowcy św. Kaspra, chcemy się odnowić w jego duchu,

c.d. str. 14

Charyzmat Św. Kaspra w Peru dzisiaj

Máximo Mesía, C.PPS.

6

„Ojciec Kasper ukradł nasze serca”

Mario Córdova Santander

9

Wołanie Młodych

Domenico D'Alia, C.PPS.

12

Grupa Pojednania Krwi Chrystusa w Chicago.

Pojednanie i Odnowienie: Charyzmat Św. Kaspra w Chicago

Joseph Nassal, C.PPS

Grupa Pojednania we Krwi Chrystusa w Chicago, Illinois, jest oparta na wierze, że duchowość, która kształtuje naszą tożsamość jako stowarzyszenia życia apostołskiego i charyzmat naszego założyciela, świętego Kaspra, są naszym darem dla Kościoła i świata. W sercu duchowości Krwi Chrystusa jest zrozumienie *pojednania*. Św. Paweł ukazywał to zrozumienie kiedy o napisał do Efezjan, „Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył

rozdzielający je mur - wrogość. (Ef 2, 13-14).”

Oprócz duchowości pojednania, Krew Chrystusa wzywa nas do odnowy, szczególnie odnowy Kościoła. Św. Kasper widział tę odnowę poprzez posługę Słowa wyrażającą się w głoszeniu misji i rekolekcji jako centralną dla jego charyzmatu. Odnowienie i pojednanie są wewnętrznie połączone. Znów święty Paweł wymownie wyraził ten związek kiedy napisał do społeczności w Koryncie: „Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko

See next page

o. David Kelly podczas weekendowego skupienia dla młodych przestępców.

stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na posługę jednania." (2 Kor 5, 17-18).

Jako ambasadorzy pojednania w świecie zniszczonym przez przemoc, targanym terroryzmem i zranionym przez wojnę i w którym podziały i różnice zdań zagrażają Ciału Chrystusa - Kościołowi, Misjonarze Krwi Chrystusa stają wobec wielkiego zadania. Jednakże czerpiemy odwagę ze świadectwa naszego założyciela św. Kaspra, który stawiał czoło brutalnym i gwałtownym bandom rabusiów i złodziei, którzy terroryzowali Sonnino i otaczające wsie i miasta.

CZERPIĄC INSPIRACJĘ Z INTUICJI ŚW. KASPRA

Mario Spinelli w swojej książce o życiu św. Kaspra, „Nie odwracając się wstecz” pisze, że Sonnino było „stolicą republiki bandytów.” Po wielu zawieszonych próbach, by stawić czoło terroryzmu, który pochłonął to miasto, „Pius VII uciekł się do ekstremalnego rozwiązania: on zdecydował zetrzeć Sonnino na ziemię.”

Kasper wiedział, że musiała być inna droga. Kiedy Sonnino miało „być zburzone uderzeniami kilofów wraz z marzeniami jego mieszkańców, Kasper nie mógł dłużej milczeć. Chwytał papier i pióro i szedł do okopów.”

Kasper zaproponował papieżowi proces edukacji zamiast niszczenia. „Od tej chwili,” - pisze Spinelli - „żeby wykorzeniec bandytyzm, miał on zostać zaatakowany pozytywnie - nie przez próby zniszczenia domów i lasu, ale przez eliminowanie ignorancji, niedorozwoju ekonomicznego oraz moralnych i społecznych odchyień w prowincji.”

Papież przyjął plan działania Kaspra i zespół Misjonarzy Krwi Chrystusa udał się do Sonnino i kilku otaczających miast, gdzie szalał terror. Misja św. Kaspra była zaskakująco prosta. To była posługa obecności. Misjonarze ruszyli do miejsc, gdzie panowała przemoc i założyli „miejsca ucieczki”. Jak pisze o. John Klopke, C. PPS. w książce „More Essays In Honor of St. Gaspar”, nasz założyciel rozumiał „musi być jakiś rodzaj „miasta ucieczki” do którego przestępca może uciec i odnaleźć bezpieczeństwo inne od złudnego spokoju własnej bandy”.

W tych bezpiecznych miejscach, odnowienie i pojednanie były zakorzenione w posłudze Słowa.

„Dla Kaspra, posługa Słowa i bezpośredni dostęp do potrzebujących były ulubionymi środkami religijnej odnowy” - pisze o. Klopke - „środkami, z którymi on był najbardziej zaznajomiony od samego początku swojej posługi.” Oprócz posługi słowa i celebrowania Sakramentów, które odz-

wierciedlały „świadectwo przeżywanej wiary,” Spinelli dodaje, że obecność Misjonarzy mówiła o „solidarności i konkretnym wsparciu dla cierpiących, uciskanych i głodnych.”

“Czerpiemy odwagę ze świadectwa naszego założyciela św. Kaspra, który stawiał czoło brutalnym i gwałtownym bandom rabusiów i złodziei, którzy terroryzowali Sonnino i otaczające wsie i miasta.”

Pouczający jest też sposób, w jaki Kasper stawiał czoło rzeczywistości przemocy. W swoich „pierwszych kontaktach z bandytami,” - pisze Spinelli - Kasper odmówił „zbrojnej eskorty, spotkał się z całą bandą i rozmawiał z jej szefami o zbrodniczości rozbójnictwa.” Spinelli donosi, że Kasper „spojrzał im w oczy” i powiedział prawdę. Patrząc na nich uznał, że „bandyci też byli nieszczęśliwymi, ofiarami, głodnymi, którzy wybrali złą drogę... żeby rozwiązać swoje pro-

blemy przetrwania, wolności i godności.” Kasper miał współczucie dla band z Sonnino i innych miast, ponieważ „za tymi ponurymi spojrzeniami... było tyle zmęczenia, desperacji i odrzucenia.”

Kasper i jego Misjonarze zyskali zaufanie ludzi, z którymi żyli i pracowali. Te domy misji stały się centrum pojednania i odnowienia.

LASKA DANA ŚW. KASPROWI DLA OKREŚLONEGO MIEJSCA

Ośrodek Krwi Chrystusa na południowym zachodzie Chicago chce iść za tą wizją Kaspra, by zapewnić jedną obecność w dzielnicy, która doświadczyło wiele przemocy ze strony ulicznych gangów. Centrum jest położone w dzielnicy znanej jako „Tylny Jard” z powodu jego bliskości do „Union Stockyards”, które przed zamknięciem w 1965 działały przez prawie 100 lat.

Tworząc bezpieczne miejsce w dzielnicy, która zna dobrze skutki przemocy gangów i napięć rasowych, misję centrum jest docieranie i odpowiedź ludziom, doświadczonym przez konflikt i cierpienie. Ponieważ Kasper zakładał bezpieczne miejsca na terenach, gdzie gangi bandytów terroryzowały mieszkańców, również Ośrodek Krwi Chrystusa stara się być widoczną obecnością gościnnością i nadzieją pracując ze społecznością dla jej uzdrawiania i pojednania.

Metoda naszej misji jest podobna do wizji św. Kaspra. Po pierwsze, zakorzeniamy się w Słowie Boga, medytując i modląc się w oparciu o czytania dnia. Praktykujemy modlitwę jako drogę do odkrywania tego bezpiecznego miejsca w nas samych, żeby móc zaoferować bezpieczną obecność w dzielnicy. W tej świętej wspólnotcie naszej dzielonej nawzajem ciszy, staramy się utrzymać wszystkich, którzy są w konflikcie nie tylko na ulicach „Tylnych Jardów” ale też w wszystkich tylnych alejach i podwórkach świata,

“Misja św. Kaspra była zaskakująco prosta. To była postęga obecności.”

gdzie krew przelana na skutek przemocy nasycza ziemię.

Z tej pozycji wspólnej modlitwy, łamanego chleba i kielicha Eucharystii, aktywnie wyszukujemy osoby i grupy dotknięte przez przemoc albo trwające w konflikcie i pracujemy dla pojednania. Oprócz spotykania się z wielu grupami, szkołami i agencjami służby socjalnej już pracującymi, by zaradzać potrzebom dzielnicy, sztab ośrodka spotyka się z policją i innymi agencjami. Raz w miesiącu organizujemy spotkanie z duchowieństwem i zakonnikami obsługującymi w trzech tutejszych parafiach.

Ośrodek ma być wspólnym wysiękiem wspólnot męskich i żeńskich, które odwołują się do duchowości Krwi Chrystusa. Sztab centrum składa się z Misjonarzy Krwi Chrystusa: Davida Kelly, Dennisa Kindermana, Billa Nordenbrocka (wszyscy z Prowincji Cincinnati) i Adorantki Krwi Chrystusa Mary Louise Degenhart, która już wcześniej tu pracowała. Ojcowie Kelly i Kinderman pracują szczególnie z członkami gangów i razem z Młodzieżowym Zakładem Karnym w Chicago. Ojciec Nordenbrock używa swej wiedzy specjalistycznej w administracji centrum i w Archidiecezji Chicago jako członek „Służby mediacji i rozwiązywania konfliktów”. Siostra Degenhart pomaga w prowadzeniu grup oraz reprezentując ośrodek na różnych spotkaniach w dzielnicy. Josepha Nassal, Misjonarz Krwi Chrystusa z Prowincji Kansas City koordynuje postęga w innych zgromadzeniach Krwi Chrystusa, parafiach i duszpasterswach, oferując warsztaty i rekolekcje.

REKOLEKCJE I CELEBRACJE POJEDNANIA

W odpowiedzi na przemoc gangów, od momentu wprowadzenia się do dzielnicy, członkowie ośrodka zaangażowali się w sesje z ludźmi z dzielnicy oraz wizyty zarówno u rodzin ofiar jak i u obciążonych zbrodniami i przemocą. Te sesje oferują bezpieczne miejsce dla ofiar, by osoby te mogły opowiedzieć historię swoich cierpień i strat i znaleźć nadzieję w solidarności dzielonego z innymi świadectwa.

29 października 2003 ośrodek zainicjował Mszę dla ofiar przemocy, zapraszając każdego, kto stracił ukochane osoby na skutek przemocy na specjalną liturgię z biskupem pomocniczym Gustavo Garcia. Msza zawierała rytuał pojednania, który zapraszał ocalonych od przemocy oraz rodziny i przyjaciół ofiar, by umieścili ich zdjęcia albo imiona u stóp krzyża. Rytuał ten ukazywał jak stoimy solidarnie u stóp krzyża razem Paschalną Ofiarą Jezusem Chrystusem, przez którego Krew jesteśmy odkupieni i pojednani.

Ojcowie Kelly i Kinderman, we współpracy z bratem Timem Hemmem i studentami Kolegium św. Josepha w Renssealer, w Indianie, prowadzili weekendowe skupienia dla nastolatków wychodzących więzienia. Ośrodek jest też włączony w pomoc rodzinie i w grupach wsparcia dla ofiar. W przyszłości spodziewamy się pracować z reprezentantami wymiaru sprawiedliwości i sądów, szukając bardziej twórczych modelei resocjalizacji niż proste karanie winowajców, którzy po raz pierwszy weszli w konflikt z prawem. Szczególnie skupiamy się na modelu sprawiedliwości rehabilitacyjnej jako sposobie na problem recydywy i zerwanie łańcucha przemocy, który może wymknąć się spod kontroli w tak wielu miejscach na świecie.

Pierwszym krokiem ku temu, by pojednanie mogło zakorzenić się w sercach ludzkich, jest podjęcie i rozwiązanie konfliktu, który spowodował podział. W ten sposób podstawowa część procesu pojednania zawiera mediację i negocjacje. Mocno wierzymy w umiejętności rozwiązywania konfliktów. Większość członków ośrodka została przeszkolona przez program przygotowany

“Praktykujemy modlitwę jako drogę do odkrywania tego bezpiecznego miejsca w nas samych, żeby móc zaoferować bezpieczną obecność w dzielnicy.”

Ten krzyż modlitewny upamiętnia ofiary przemocy.

przez Północno-zachodni Uniwersytet w Chicago i zasponsorowany przez Archidiecezjalne Biuro Pojednania.

Rozwijanie takich umiejętności wpływa też z planu działania Kasper. Według ojca Klopke, „Chociaż Kasper nigdy nie mówi bezpośrednio, jest oczywiste, że myśli o sanktuarium jako o miejscu negocjacji, jako rodzaj instrumentu zabezpieczającego równą ochronę prawną.” Spinelli dodaje, że Kasper i jego Misjonarze „zgodzili się służyć jako mediatorzy między bandytami i władzami, gwarantując poddanie się byłych przestępców pod warunkiem zachowania życia.

Rozwiązywanie konfliktów poprzez mediację pomaga tym, którzy są na przeciwnych biegunach osiągnąć rod-

zaj wzajemnego porozumienia i pracować razem dla misji. Jednakże, nawet, jeżeli jest ważne i konieczne, by rozwijać umiejętności rozwiązywania konfliktów, rozumiemy, że ośrodek, które jest pod wezwaniem Krwi Chrystusa i odwołuje się do charyzmatu św. Kaspra musi koncentrować się na czymś więcej niż tylko strategii rozwiązywania konfliktów: musi odzwierciedlać duchowość pojednania. Misjonarz Krwi Chrystusa o. Robert Schreiter napisał, „Pojednanie nie jest umiejętnością do opanowania, raczej czymś, co się odkrywa: mocą łaski Bożej wzbierającą w życiu danej osoby. Pojednanie staje się bardziej postawą niż nabytą umiejętnością; staje się pozycją zajętą wobec rozbitego świata bardziej niż narzędziem, by ten świat naprawić.”

POSŁUGA ZEWNĘTRZNA: SZUKANIE „AMBASADORÓW POJEDNANIA”

Przez modlitwę i działalność ośrodka i jego posługi zewnętrzne, Posługa Pojednania We Krwi Chrystusa doświadcza, jak, według ojca Schreitera, „Pojednanie staje się sposobem życia, powołaniem, a nie tylko zestawem rozeznaczonych zadań do wykonania i zakończenia.” Ponieważ Krew krzyża odkupuje nas, jesteśmy powołani, by „żyć w nowy sposób.” Zewnętrzne działania Posługi Pojednania We Krwi Chrystusa, starają się pogłębić nasze zrozumienie jak posługi Misjonarzy Krwi Chrystusa - w parafiach i więzieniach, szpitalach i hospicjach, szkołach i sanktuariach - mogą się stać miejscami bezpieczeństwa i centrami pojednania.

W naszych zewnętrznych działaniach - warsztatach i rekolekcjach, badamy niektóre z kluczowych tematów posługi pojednania inspirowanego przez duchowość Krwi Chrystusa. Badamy jak ci, którzy służą w instytucjach zainicjowanych albo obsadzonych przez Misjonarzy i świeckich z naszego kręgu są sługami pojednania. Zastanawiamy się dalej w jaki sposób nasze apostołstwa są miejscami bezpieczeństwa, gdzie prawda może zostać powiedziana, gdzie gościnność jest regułą, gdzie drzwi są otwarte, obcy człowiek jest mile widziany i zagubiony może się znaleźć. W duchu św. Kaspra, dla którego odnowienie Kościoła było tak centralne w jego charyzmat, zewnętrzne działania Posługi Pojednania We Krwi Chrystusa, starają się pomóc tym, którzy są zrażeni do Kościoła lub z niego wyalienowani, by znaleźli „miejsce przy stole”.

Jedną z działalności rozwiniętych przez Posługę Pojednania We Krwi Chrystusa została nazwana na podstawie sformułowania św. Pawła: „ambasadorzy pojednania.” To skupienie weekendowe jest zaprojektowane, by założyć trwałą posługę pojednania w parafii albo innym ośrodku duszpasterskim. Skupienie pomaga parafii, by znaleźć ludzi zaangażowanych w życie społeczności, którzy mają szczególnie charyzmat pojednania.

Z definicji charyzmat jest darem Boga. Ten charyzmat jest fundamentem naszej tożsamości jako sług i ambasadorów pojednania. Są to ludzie obdarzeni zdolnością wytrwania w centrum kryzysu albo konfliktu bez uciekania albo stawania po którejś ze stron albo prób znalezienia „szybkiego wyjścia.” To ludzie ze zdolnością obdarzania obu stron konfliktu szcunkiem, troską i zrozumieniem, ponieważ wiedzą jak słuchać bez wyciągania pochopnych wniosków albo wydawania osądów. Słuchanie jest jedną z najważniejszych umiejętności sługi pojednania.

Zgodnie z charyzmatem Kaspra, skupienie jest zakorzenione w posłudze Słowa. „Otwieramy” Słowo Boga zgodnie z naszą duchowością Krwi Chrystusa i badamy jak rodzi ono posługę jednania. Badamy jak konflikty były rozwiązywane w pierwotnej chrześcijańskiej społeczności i szukamy praktycznych umiejętności i strategii rozwiązywania konfliktów w naszych społecznościach wiary dzisiaj.

Na przykład o. Bob Schreiter we współpracy z Bernardin Center w Chicago rozwinął praktyczną strategię zwaną „Kręgami Uzdrawienia albo Słuchania” by pomóc parafiom rozwiązywać konflikty. Korzystamy z tego i z innych przydatnych technik i procesów, które udowodniły swoją skuteczność w pomaganiu ludziom zablokowanym po przeciwnych stronach konfliktu w znalezieniu płaszczyzny porozumienia.

Przez tę posługę, spodziewamy się pomóc innym odkrywać, przyjmować i rozwijać ich dar jednania, który nie tylko spogląda w przyszłość ale nazywa i przywołuje rany przeszłości. Pojednanie przywraca tę właściwą relację między Bogiem i nami oraz pomiędzy ludźmi. Zewnętrzne działania Posługi Pojednania We Krwi Chrystusa pomagają tym, którzy czują się powołani do tej posługi, są skłonni, by trwać w konfliktach, rozdźwiękach i przepaściach, które dzielą, być mostami, które zbliżają przeciwników przez Krew Chrystusa.

Posługa Pojednania We Krwi Chrystusa oferuje też miesięczną kolumnę „Nowe Stworzenie” w biuletynach zgromadzeń uczestniczących

“Zastanawiamy się dalej w jaki sposób nasze apostołstwa są miejscami bezpieczeństwa, gdzie prawda może zostać powiedziana, gdzie gościnność jest regułą, gdzie drzwi są otwarte, obcy człowiek jest mile widziany i zagubiony może się znaleźć.”

w Konferencji Przełożonych Zgromadzeń Krwi Chrystusa. „Nowe Stworzenie” oferuje refleksje nad wymiarami posługi pojednania kształtowanej przez duchowość Krwi Chrystusa. Ośrodek przygotowuje też różne materiały do użytku we wspólnotach i dziełach apostołskich. Na przykład Posługa Pojednania We

Krwi Chrystusa przygotowała wysyłkę, która zawierała refleksję nad Sakramentem Pokuty jako wyrazem przymierza i o tym jak grzech rozbija relację przymierza. Nasze celebrowanie sakramentu pojednania odzwierciedla nasze pragnienie, by żyć we właściwej relacji z Bogiem i z innymi.

Ponieważ wizja i misja Ośrodka wciąż się rozwija, rozumiemy, że jesteśmy tylko narzędziami poprzez które Ośrodek i Posługa Pojednania chce zająć właściwe miejsce wśród przemocy w świecie. Jak przypomina nam ojciec Schreiter i potwierdza charyzmat św. Kaspra, „To Bóg inicjuje i sprawia pojednanie... jesteśmy zaproszeni przez Boga, by współpracować z Bożymi drogami pojednania.”

czerpiemy odwagę ze świadectwa naszego założyciela św. Kaspra, który stawiał czoło brutalnym i gwałtownym bandom rabusiów i złodziei, którzy terroryzowali Sonnino i otaczające wsie i miasta. ♦

NOWE PUBLIKACJE

Il Sangue di Cristo: Mese di Luglio, Tullio Veglianti, C.P.P.S. (Roma: Sanguis Editrice, 2003) Czytania biblijne i wybór pism Ojców Kościoła na każdy dzień lipca

Nel Mistero del Sangue di Cristo: La Vita della Chiesa, Achille Triacca. (Monumenta Studia Instrumenta Liturgica NA 27) (Citt., del Vaticano: Libreria Editrice Vaticano, 2003)

No Turning Back: The Life of Gaspar del Bufalo, John Klopke, C.P.P.S., Raymond Cera, C.P.P.S. i Robert Schreiter, C.P.P.S. Tłumaczenie angielskie książki *Senza Voltarsi Indietro* (Carthage, Ohio: The Messenger Press, 2003)

Ogni Giorno sulle Orme del Sangue di Cristo, pod red. Tullio Veglianti, C.P.P.S. (Roma: Sanguis Editrice, 2003.) Medytacje na każdy dzień roku z pism Ojców Kościoła, świętych i innych autorów.

St. Gaspar del Bufalo: Our Daily Companion, by Barry Fischer, C.P.P.S. (Editions du Signe, 2003) Cytaty ze św. Kaspra na każdy dzień w trzech językach.

Testi Patristici sul Sangue Cristo VIII: Padri Greci del VI-VIII Secolo. Pod red. Tullio Veglianti, C.P.P.S. (Rome: Pia Unione Preziosissimo Sangue, 2002).

The Rome of Saint Gaspar. Gennaro Cespites, C.P.P.S. Tłumaczenie angielskie Robert Schreiter, C.P.P.S. (Roma: 2003).

Zainteresowanych publikacjami prosimy o kontakt z Generalatem

CHARYZMAT ŚW. KASPRA W PERU DZISIAJ

Żeby mówić o charyzmacie naszego ojca Kaspra dzisiaj trzeba znać jego życie: co robił, jak żył i jak odpowiadał na „krzyk krwi” w określonym czasie i miejscu, w którym żył. Jest to też konieczne, by spojrzeć jak kolejne pokolenia ucieleśniły jego charyzmat w rozmaitych kulturach, językach, czasach i krajach. Ponieważ nie znam wszystkich rzeczywistości, w których posługują Misjonarze Krwi Chrystusa, będę mówił tylko o rzeczywistości peruwiańskiej i postaram się opisać niektóre aspekty naszego charyzmatu przeżywanego w naszych konkretnych sytuacjach.

PRZECIERANIE DROGI

Nasz ojciec Kasper przetarł szlak, wzdłuż którego krew „głośno woła do Mnie” (por. Rdz. 4,10-11), żeby przyszłe pokolenia Misjonarzy Krwi Chrystusa mogły nim pójść. Kasper został naznaczony przez krew odkupienia i stał się misjonarzem. Był człowiekiem głębokiej modlitwy i prorokiem - wizjonerem. Był śmiałym, wiernym i przejrzystym człowiekiem. Był założycielem, człowiekiem nieustraszonej wiary i misjonarskiego

Máximo Mesía, C.PPS.

zapału, pozwolił Duchowi Bożemu kierować sobą.

Dzisiaj, jako Misjonarze Krwi Chrystusa i synowie Kaspra, z tymi samymi uczuciami, pragnieniami i marzeniami, kontynuujemy podążanie drogą naszego Założyciela i odpowiadania na „krzyk krwi”, we wszystkich miejscach, do których jesteśmy powołani. Jesteśmy powołani, by być tam, gdzie inni nie chcą i gdzie nasz misjonarski projekt nie daje szans na sukces.

Nasz charyzmat to bycie misjonarzem, proklamowanie zasług Krwi Chrystusa i uczestniczenie w Królestwie Boga. To nie co innego, jak tylko: „aby ogłosić dobrą nowinę ubogim; aby ogłaszać rok łaski od Pana” (por. Łk 4, 18-19).

Jesteśmy natchnieni i kierowani przez Ducha Bożego, by być w wszystkich tych miejscach, gdzie życie jest zagrożone. To jest charakterystyczne dla naszego charyzmatu i z tego powodu jest być może łatwiejsze pozostać wiernym niż być twórczym. Jesteśmy jednak powołani, by być zarazem twórczymi i wiernymi. Te rzeczywistości są punktem wyjścia.

Nie jesteśmy powołani, by cofać się w czasie. Raczej jesteśmy wezwani, by odczytać znaki czasów w świetle Pisma świętego. Kreatywność rodzi się ze śmiałości motywowanej przez miłość Boga i przez misjonarski zapał. Jesteśmy powołani, by być wiernymi w życiu Kościoła i świata naszego czasu.

Jesteśmy powołani, by żyć naszym charyzmatem w tak zwanym „trze-

“Jesteśmy natchnieni i kierowani przez Ducha Bożego, by być w wszystkich tych miejscach, gdzie życie jest zagrożone.”

cim świecie,” gdzie ludzie są ubodzy, ponieważ ich surowce naturalne, flora, fauna, minerały były i nadal są niesprawiedliwie wykorzystywane. To w tych warunkach, jesteśmy powołani by głosić prawo do godnego życia, do sprawiedliwości, pojednania i nadziei. Nasi ludzie tak wiele razy zostali oszukani przez władze i międzynarodowe korporacje, że ich nadzieje zostały zniszczone, oszukane i okradzione. Nieufność i niedola zmusiły ich, by żyli jak żebracy, chociaż mamy tak wielu ludzi, kultury, a także surowce naturalne.

Ostatnio w Peru, po dwóch latach intensywnej pracy, „Komisja Prawdy i Pojednania” opublikowała swoje sprawozdanie. Ten dokument ujawnia mrozący krew w żyłach, smutny i makabryczny opis tego, co zdarzyło się w naszym kraju podczas trwającej dwadzieścia lat (1980-2000) wojny domowej z terroryzmem. Zostały ujawnione rany, które nosi wielu Peruwiańczyków. Wielu chce

NASI AUTORZY

Joe Nassal jest członkiem Prowincji Kansas City i znanym autorem i rekolekcjonistą. Należy aktualnie do Grupy Pojednania we Krwi Chrystusa w Chicago, stan Illinois

Máximo Mesía należy do do Misji Peruwiańskiej i pracuje w formacji w Limie oraz jest członkiem Rady Misyjnej

Mario Cordova jest prawnikiem i ojcem trojga dzieci uczących się w Kolegium św. Kaspra w Santiago de Chile. Wraz z żoną aktywnie uczestniczą w grupach dla świeckich.

Domenico D'Alia jest diakonem Prowincji Włoskiej. W tym roku jest zaangażowany w pracę młodzieżową parafii Ciała i Krwi Chrystusa w Rzymie.

usłyszeć tę prawdę, podczas gdy inni szukają zapomnieć. Nie można się pojednać bez poznania prawdy, tego, jak to było naprawdę, nawet, gdyby ta prawda była bardzo bolesna.

To w tym przytłaczającym kontekście, posługują Misjonarze Krwi Chrystusa. Często pytamy siebie samych: co powinniśmy powiedzieć biednym, którzy nie mają żadnej pracy ani zasobów, by zaspokoić podstawowe potrzeby jedzenia, zdrowia, edukacji i odzieży? Jak mamy im głosić Chrystusa? Co powinniśmy zrobić? Czasami nie możemy im nic powiedzieć, tylko im towarzyszymy stojąc solidarnie ich stronie.

Krew Chrystusa daje nadzieję tej kobiecie z dzieckiem w La Oroya.

DLUGOTRWALY KONFLIKT.

Misjonarze Krwi Chrystusa są w Peru od czterdziestu lat. Przez ten czas byliśmy wierni i śmiali w głoszeniu dobrej nowiny, odpowiadać ludziom z miłością z sercami rozpalonymi przez Krew Chrystusa. W górach ziemia, woda i powietrze są zanieczyszczone i dzieci rodzą się z płucami już zanieczyszczonymi ołowiem. To ogranicza ich rozwój. Ich cenna krew jest zanieczyszczona ołowiem.

W parafii został utworzony Komitet Praw Człowieka. Ten komitet zorganizował kilka warsztatów, by podnieść świadomość problemu i wykształcić ludzi w zagadnieniach ochrony zdrowia. Zostali także przygotowani liderzy, mogący promować prawa człowieka i troskę o ziemię, wodę, powietrza i bydło.

Ta próba wykształcenia ludzi i podniesienia ich świadomości poważnego niebezpieczeństwa zanieczyszczenia była przyczyną wielu trudnych momentów konfrontacji z dużymi przedsiębior-

stwami wydobywczymi. Myślą one, że Kościół powinien pozostać w granicach świątyni i nie powinien mieszać się do zagadnień społecznych. Chcieli postawić ludzi w opozycji do nas, mówiąc: „duhowi chcą, by centrum górnicze zostało zamknięte i żebyście zostali bez pracy!”

Ludzie są jednak mądrzy, i nigdy im nie uwierzyli. Dzisiaj ci, którzy mają pracę, żyją pod naciskiem, ponieważ ich egzystencja jest w niebezpieczeństwie i boją się, że z dnia na dzień mogliby zostać zwolnieni. Prawo daje właścicielom taką możliwość.

Każdego dnia widzimy rodziny rozpadające się przez nacisk spowodowany sytuacją z zatrudnieniem. Kobiety zostawiały mężów i z dziećmi migrowały do innych miast w poszukiwaniu przyszłości. To jest prawdziwy exodus, Pascha ludzi uciekających od nacisków i bezrobocia. Oni migrują z okolicy do miasta i tam

mieście tracą wszystko. W tej nowej rzeczywistości muszą się dostosować i nauczyć się żyć w nowym sposób.

CUD EUCHARYSTII

W tym kontekście śmierci, w krzyku i przelewaniu krwi wielu ludzi, gdzie winny ma konkretne imię i gdzie wielu jest chronionych przez pieniądze, słuchać Słowa Bożego i praktykować je jest największym ze wszystkich cudów.

Krew Jezusa celebrowana w Eucharystii jest odkupieńcza. To jest dobra nowina. Bóg jest solidarny ze swoim ludem! Udziela się, by wciąż się z nami dzielił, mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje. To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana”. (por. Mk 14, 22-25).

Jest to cud tego, który składa ofiarę za swój lud, ponieważ w Eucharystii uczestniczymy w życiu Jezusa i to właśnie karmi nasze życie. Oznacza to picie ze Źródła życia samego Boga i poświęcenie się Jego projektowi miłości (por. 1 Kor 10, 14-22).

Cud eucharystii jest krzykiem ludzi, którzy szukają sprawiedliwości

“Czasami nie możemy im nic powiedzieć, tylko im towarzyszymy stojąc solidarnie ich stronie.”

“Jesteśmy powołani, by stracić nasze bezpieczeństwo i stabilność i być dostępnymi i mobilnymi. Nie jesteśmy posągami!”

i równości i którzy są zdecydowani nie zanieczyścić swojej cennej krwi ołowiem. Aby celebrować Eucharystię trzeba wciąż ujawniać wszystko to, co jest niesprawiedliwe i sprzeciwiać się systemowi, który zabija. To jest Najdroższa Krew przelana, żeby kontynuować dawanie życia. Biedni i uciskani są pierwszymi zaproszonymi na ucztę, a Eucharystia jest centrum życia Misjonarza.

SŁUCHAJĄC I PRAKTYKUJĄC SŁOWO BOŻE

Ludzie zbierają się w chrześcijańskich Wspólnotach Podstawowych i grupach refleksji biblijnej, by czytać Słowo Boże. Poprzez czytanie Słowa i medytację oraz aktywną kontemplację spotykają zbawiającego Boga. To Bóg mówi, a ludzie odpowiadają.

W tych momentach medytacji nad Słowem, dużo naszych Misjonarzy się nawróciło. To sami ludzie pomogli nam się nawrócić do Chrystusa, umożliwiając nam kroczenie po pewnym gruncie, gdzie Misjonarz jest powołany, by służyć, a nie by jemu służono.

Ta posługa Słowa jest w życiu misjonarza podstawowa. Myślę o ojcach Pawle Buehlerze i Jimie Benderze, jako o przykłady bycia człowiekiem wiary, który wie jak czerpać ze Słowa Bożego. Oni byli tymi misjonarzami, którzy nauczyli mnie kochać misję i głosić kazania z tym samym zapałem jak to robił nasz św. Kasper. Ci ludzie uczyli nas, by pić z kielicha do ostatniej kropli krwi. W moim sercu jest miłość i wdzięczność za wszystko, czego nas nauczyli. Pomimo wielu lat, której uż przeżyli, nadal są wiernymi misjonarzami stojącymi pod krzyżem.

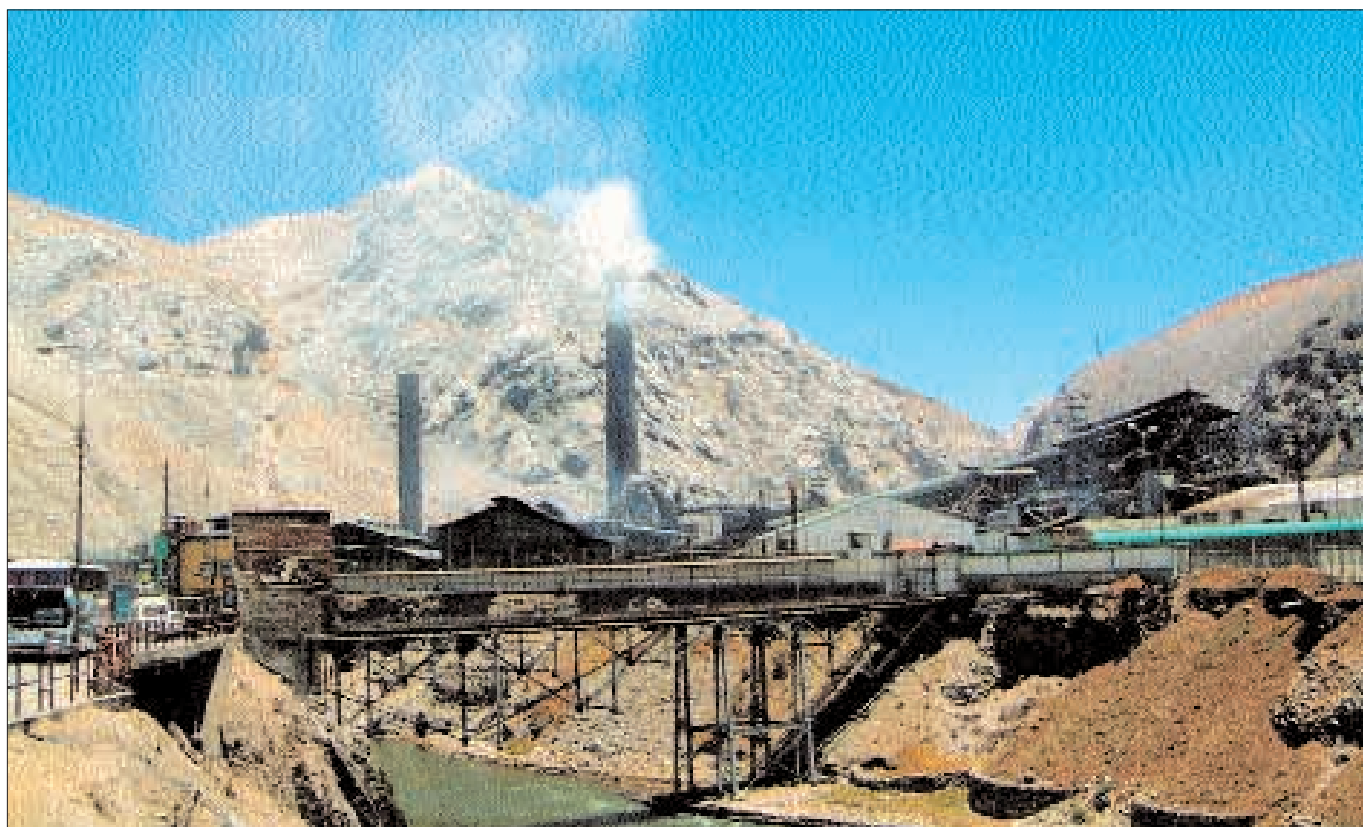
To, co nas odróżnia to właśnie fakt bycia misjonarzami. “Misjonarze nie są posągami, ale służą Bogu tam, gdzie On ich posyła.” Jesteśmy powołani, by stracić nasze bezpieczeństwo i stabilność i być dostępnymi i mobilnymi. Nie jesteśmy posągami!

ZAKOŃCZENIE

Charyzmat jest drogą życia i sposobem bycia. To jest droga głoszenia i przepowiadania, droga dzielenia się i solidarności z innymi.

Nasz charyzmat to bycie sługami pojednania. Charyzmat jest drogą stawiania czoła sytuacjom w naszym konkretnym czasie i miejscu. Oznacza odpowiadanie na potrzeby Kościoła.

W szczególny sposób nasz charyzmat oznacza służbę najbardziej potrzebującym i wzgardzonym przez społeczeństwo i przez systemy ekonomiczne i polityczne. To jest klucz do pokonania śmierci i przemocy, która charakteryzuje dzisiejszy świat. ♦

Kopalnie zatruwają życie w La Oroya.

„OJCIEC KASPER UKRADŁ NASZE SERCA”

Kolegium św. Kaspra zostało założone 17 marca 1954 roku, aby zapewnić rodzinom w Santiago w Chile alternatywę edukacyjną „w więzi miłości”. Od początku było jasne, że Misjonarze chcieli ją oprzeć na charyzmacie i przykładzie życia ich Założyciela, św. Kaspra del Bufalo.

Nazwali to dzieło „Kolegium św. Kaspra”, wyprzedzając jego kanonizację, która nastąpiła 12 czerwca tego samego roku przez ręce papieża Piusa XII.

Obchodząc pięćdziesiątą rocznicę obu tych wydarzeń, chciałbym z perspektywy rodzica trzech uczniów tej szkoły podzielić się z Wami tym, jak ta wspólnota żyje charyzmatem św. Kaspra.

ZNAKI OBECNOŚCI KASpra

W 1994 roku moja żona Ana Maria i ja podjęliśmy ważną decyzję wyboru Kolegium św. Kaspra jako miejsca edukacji naszych dzieci. Teraz po dziesięciu latach, kiedy cała nasza rodzina stała się częścią tego dzieła, mogę powiedzieć, że była to dobra decyzja. Z własnego doświadczenia chcę dać świadectwo temu, jak św. Kasper jest obecny dziś pomiędzy nami.

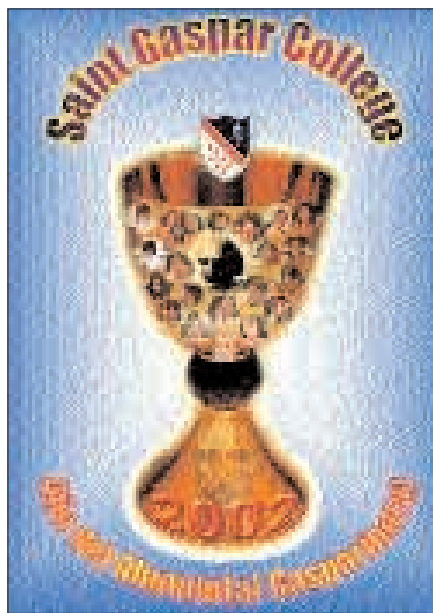
Tak jak za czasów św. Kaspra, nasze społeczeństwo spotyka się z czasami głębokich przemian i zagrożeń, wielkich potrzeb, zarówno materialnych, jak i duchowych. Kościół jest kwestionowany i wciąż spotyka się z wyzwaniem niesienia Ewangelii do środowiska coraz bardziej materialistycznego i indywidualistycznego.

Jego obecność. Pierwszą sprawą, którą zauważa się w tej wspólno-

Mario Córdova Santander

cie jest wyczulenie i jasna świadomość obecności Kaspra pomiędzy nami poprzez duchowość Krwi Chrystusa. Jest ona również widzialna poprzez jego obrazy w parku, w patio, klasach, biurach, zawsze w towarzystwie Matki i Królowej Przenajdroższej Krwi.

Profesorowie, uczniowie i ich rodziny wiedzą, że Kasper wszystko robił w Krwi Chrystusa i przez nią.

Życie i dzieło św. Kaspra jest studiowane i analizowane na zajęciach. Uczniowie obrazują swoją wiedzę o nim w rysunkach, przedstawieniach teatralnych oraz innych formach wyrazu, na przykład w piosenkach.

Jest wiele wypowiedzi św. Kaspra, które głęboko naznaczyły nasze dzieci i które wciąż są aktualne. Głos św. Kaspra nie wygasł i nigdy nie wygaśnie.

Jego poczucie wspólnoty. Inny wyraz żywotności charyzmatu św. Kaspra pomiędzy nami polega na

naszej przynależności do aktywnej i braterskiej *wspólnoty*.

Wszystkie stowarzyszenia: Grupa rodziców, Samorząd szkolny, skauci, grupy misyjne, grupy modlitewne, sportowe itp., czują się częścią szerszej wspólnoty św. Kaspra, inspirowanej wartościami i czią św. Kaspra dla Krwi Chrystusa.

Jest naszą stałą intencją, by wcielić ducha św. Kaspra i uczynić tę wspólnotę przestrzenią spotkania i dialogu, twórczej pracy, zdrowej różnorodności i przyjaźni, rozwijania najróżniejszych form kultury, sztuki, nauki i sportu.

Duch solidarności. Ta solidarność ukazuje się w życiu uczniów i ich rodzin poprzez opcję na rzecz ubogich i potrzebujących.

Kasper był nazywany „świętym ubogich” i nasi młodzi ludzie są zawsze gotowi pomagać najbardziej potrzebującym. Często organizuje się zbiórki żywności, odzieży i zabawek, materiałów budowlanych czy pomocy naukowych na rzecz różnych dzieł miłosierdzia.

Jest wiele przykładów autentycznych krucjat solidarności w odpowiedzi na katastrofy takie jak trzęsienia ziemi, powodzie czy też ofiary pożarów i innych nieszczęść. W tych sytuacjach nasi młodzi i ich rodziny szybko się organizowały, by pomóc potrzebującym.

Istnieje także duch solidarności pomiędzy samymi uczniami. Rada rodziców od wielu lat utrzymuje służbę i prowadzi szkolenia dla rodzin cierpiących z powodu bezrobocia, problemów zdrowotnych czy też śmierci jednego z członków rodziny.

Staranie się o doskonalenie.

Kasper chciał się wciąż doskonalić i również nasza szkoła szuka ciągłego rozwoju. Wciąż staramy się poprawiać poziom nauczania, modernizować infrastrukturę, uzyskiwać poziom akademicki i go doskonalić.

Duch misjonarski. św. Kasper był świętym działania i w swojej działalności misyjnej dawał pierwszeństwo tym miejscom, które były najdalsze i do których nikt nie chciał iść.

Od ponad dwunastu lat grupy misyjne Kolegium wiernie i nieprzerwanie wypełniają posługę dla Pehuenches, Indian z górzystych terenów na południu Chile, którzy żyją w wielkim duchowym i materialnym ubóstwie.

Przynajmniej dwa razy do roku nasi uczniowie opuszczają swe wygodne domy, by całkowicie poświęcić się różnym posługom dla rodzin Pehuenches w wiosce Icalma. Z prostotą i szacunkiem nawiązują relację z ludźmi tak odległymi od nich kulturalnie i społecznie.

Podczas misji zawsze jest modlitwa i celebrowanie Eucharystii, do której zaproszeni są także miejscowi.

Ta działalność pomogła nie tylko ludziom z Icalma i okolicy, ale przyczyniła się bardzo do formowania młodych ludzi, którzy podczas każdej akcji misyjnej doświadczają bycia społecznie użytecznym, napędzają swoje serca miłością i solidarnością z innymi, nawiązują przyjaźnie pomiędzy sobą i z profesorami oraz Misjonarzami uczestniczącymi w ekipach.

Grupy modlitwy i przyjaźni podczas pielgrzymki.

Wielka jest miłość tego ludu do Misjonarzy Krwi Chrystusa i podczas misji powstają silne relacje przyjaźni. Wiele łez wylewa się w dniach pożegnania. Tak kochał św. Kaspra lud Rzymu.

Czy można nie dojrzeć w tym dziele obecności misjonarskiego ducha św. Kaspra i dziedzictwa, które zostawił nam w więzi miłości?

Życie duchowe. Szkoła musi stawić czoła jasnym i mocnym wyzwaniom duszpasterskim niesionym przez środowisko, w którym żyjemy: indywidualizm, manipulacja, dewaluacja osoby, dzikie współzawodnictwo, materializm, destrukcja rodziny, obojętność na sprawy Boże i osłabienie życia duchowego, które nie pozwala się zachwycić niczym nowym.

Na tym tle Kolegium św. Kaspra poddaje nową i żywą propozycję: *oczyścić we Krwi Chrystusa świat, który zasługuje na ratunek.*

“Pierwszą sprawą, którą zauważa się w tej wspólnocie jest wyczerpanie i jasna świadomość obecności Kaspra pomiędzy nami poprzez duchowość Krwi Chrystusa.”

GRUPY MODLITWY I PRZYJAŹNI

Niezmordowana jest działalność duszpasterska szkoły w odpowiadaniu na potrzeby uczniów, profesorów i rodziców, we wprowadzaniu Słowa Bożego i nauki Kościoła do lekcji na specjalnych warsztatach, w katechezę, formację religijną i wiele innych akcji.

W tym kontekście trzeba patrzeć na Grupy modlitwy i przyjaźni. Jednocześnie one w pragnieniu duchowego wzrostu w modlitwie i wzmacniają więzi przyjaźni. Staramy się pielęgnować nasze życie wewnętrzne, rosnąć we wspólnocie i w relacji do Boga i bliźnich. Istnieją 33 takie grupy, 18 dla dorosłych i 15 dla dzieci i młodzieży, gromadzących około 250 osób na codziennej modlitwie.

Grupy powstałe i zorganizowane wewnątrz wspólnoty są inicjatywą świeckich (rodziców), prowadzonych przez Misjonarzy Krwi Chrystusa. Mieliśmy zaszczyt brać udział w pierwszym spotkaniu delegatów stowarzyszeń świeckich (MERLAP) w Rzymie 26.06 - 03.07.2001 roku.

Była to niezwykła okazja do wspólnego dzielenia się doświadczeniami z innymi świeckimi z różnych części świata, którzy są związani z dziełami Misjonarzy Krwi Chrystusa. Na tym spotkaniu narodziły się mocne przyjaźnie i wielkie wyzwania, łamiąc granice języków i kultur!

Grupy modlitwy i przyjaźni mają za cel pogłębianie duchowości Krwi Chrystusa i pielęgnowanie szczerych i mocnych przyjaźni, zbudowanych na Bogu.

Każda grupa składa się z 8 do 10 osób i spotyka się raz w miesiącu w domu jednego z uczestników. Podczas spotkania czytamy i rozważamy Ewangelię, poświęcamy się modlitwie i analizujemy temat. Na zakończenie każdego

“ Grupy poprzez swoją modlitwę wspierają Misjonarzy w ich szerokich działaniach apostołskich, wszystkich, którzy są synami św. Kaspra i kontynuują jego dzieło.”

zebrania w atmosferze przyjaźni przeżywamy agapę.

Grupom przypisane są osoby chore, klasztor kontemplacyjny i misjonarze ze Zgromadzenia na całym świecie, za których codziennie się modlą. To pozwoliło nam na nawiązanie we wzajemnej modlitwie silnych przyjaźni z ludźmi różnych narodowości. Grupy poprzez swoją modlitwę

wspierają Misjonarzy w ich szerokich działaniach apostołskich, wszystkich, którzy są synami św. Kaspra i kontynuują jego dzieło.

Od dzieciństwa św. Kasper pielęgnował modlitwę i przyjaźń. Zawsze starał się zanieść Słowo Boże do najodleglejszych zakątków.

To, że młodzi ludzie i ich rodzice się modlą, jest darem Boga dla naszej szkoły i pomogło stworzyć inną atmosferę odnowy i wzajemnego szacunku. Historia uczy, że kiedy Kasper i jego misjonarze przybyli do Frosinone, odkryli wielki napis na rynku, głoszący: „Ojciec Kasper ukradł nasze serca”.

Z jeszcze większą pewnością mogę dziś powiedzieć, że gdyby Kasper odwiedził naszą szkołę znalazłby nie jeden, ale setki takich napisów! ♦

**50 Rocznica
kanonizacji
św. Kaspra del Bufalo**

1954 - 12 czerwiec - 2004

WOŁANIE MŁODYCH

Pisząc ten artykuł chcę powiedzieć jak charyzmat naszego Ojca Kaspra żyje dziś w posłudze duszpasterskiej Włoskiej Prowincji względem młodych.

Od jakiegoś czasu sam biorę udział w tej posłudze. W kontakcie z wieloma młodymi odkryłem, jak tysiące pytań zalewają ich serca. W naszym zespole animacji staramy się odkryć ślady Krwi, która woła i objawia się w ich wołaniu. Nie jest to zadanie łatwe. Jako Misjonarze Krwi Chrystusa jesteśmy powołani do obecności w ich życiu, potrzebach i różnych doświadczeniach życiowych.

ROZEZNANIE BOŻEGO PLANU

Jak organizujemy naszą działalność duszpasterską? Na przestrzeni roku organizujemy kilka spotkań regionalnych wewnątrz Prowincji. Spotkania te mają jeden wspólny temat, który zmienia się każdego roku. ściśle współpracujemy z Adorantkami Krwi Chrystusa.

Spotkania te mają zawsze naturę *powołaniową*. Pomagamy młodym zrozumieć Boży plan względem ich życia. Jest to zadanie trudne i wymagające umiarkowanego i cierpliwego podejścia.

Na tych spotkaniach często podkreślamy, pośrednio lub bezpośrednio, duchowość Krwi Chrystusa i znaczące aspekty życia św. Kaspra i św. Marii De Mattias. Tematy zbawienia, odkupienia, służby, komunii i wcielenia stanowią oś wokół której przygotowujemy katechezę dla młodych. Jest bardzo ciekawe móc odpowiedzieć na ich głód wiedzy!

Zdajemy sobie sprawę, iż to czego doświadczamy, przekracza nasze

Domenico D'Alia, C.PPS.

własne siły. Jezus jest tym, który kieruje. Jesteśmy tylko narzędziami w Jego ręku. świadomość, że można działać w pełnej komunii z Bożym planem zbawienia, napędza mnie radością, odnawia

Ci młodzi z Rzymu odkrywają radość przyjaźni.

moją motywację i utwierdza mnie w powołaniu do miłości.

Za każdym razem, kiedy spotykamy zmęczone twarze młodych, rozumiemy zagubienie i dezorientację, których doświadczają. Zgubili drogę i czują to zagubienie. Wołają, krzyczą - za każdym razem w inny sposób. Ich wołanie wyraża potrzebę bycia uznanym i kochanym, potrzebę towarzyszenia i prowadzenia. Jednym słowem, proszą, by ich nie porzucać.

TOWARZYSZE DROGI

Misjonarze Krwi Chrystusa starają się słuchać młodych w każdym warunkach społecznych i kulturalnych. Czynimy wielki wysiłek, by rozwinąć w sobie zdolność

słuchania. Staramy się słuchać ich na poziomie osobistym, towarzyszyć w codziennym życiu, w ich małych i wielkich wyborach. Różnie się to wyraża, ale przede wszystkim w dialogu bezpośrednim: serce do serca, krew do krwi. Towarzyszymy im poprzez telefon, e-mail, listy. Stajemy się

ich towarzyszami, prowadząc ich do modlitwy i bezpośredniego kontaktu z sakramentami. Jesteśmy pierwszymi, którzy się z nimi modlą, ucząc szukania Jezusa, który jest Panem i jedyną Skalą, na której mogą się oprzeć.

Zrozumiałem, że gdy rozum i emocje nie są prowadzone przez sumienie, młodzi ryzykują zagubienie się w tysiącu uzależnień, podsuwanych na rynku współczesnej kultury. To do nas należy otwieranie im oczu, z wiarą i cierpliwością, by uchronić ich od oczarowania obrazami i przelotnymi hologramami groźnymi podminowaniem tego, co z wielkim trudem wspólnie zbudowaliśmy. To wielka bitwa, ale warto ją toczyć z nieugiętym duchem i wszystkimi środkami, które podsuwa Duch święty.

SPOTKAĆ JEZUSA

Jezus Chrystus, Jego Osoba i Słowo są „czerwonym wątkiem”,

“Naszym podstawowym celem jest doprowadzenie młodych do osobistego spotkania z Jezusem Zbawicielem.”

który wiedzie nas poprzez nasze katechezy i jest dla nich punktem dojścia. Naszym podstawowym celem jest doprowadzenie młodych do osobistego spotkania z Jezusem Zbawicielem. Wszystkie nasze wysiłki i starania bazują na promowaniu tego niezwykłego spotkania, które samo może radykalnie zmienić życie młodych. Wszystko to realizujemy słuchając ich na wiele różnych sposobów.

To duchowe towarzyszenie, zgodne z naszym charyzmatem, trwa całe życie, ale różnie się wyraża, zależnie od wieku osoby. Dzielimy się bogactwem i głębią duchowości Krwi Chrystusa w sposób zależny od tego, z kim się spotykamy. Jesteśmy ludźmi pojednania, pokoju i przebaczenia. Wciąż staramy się być autentycznymi świadkami komunii i solidarności.

Jest to być może dzisiaj nasza największa walka. W świecie, podzielonym i nieufnym, wrogim i zawistnym, zagubionym i głodnym bezwarunkowej miłości, staramy się być odblaskiem nadziei, która nie rozczarowuje. Podnosimy sztandar Baranka bez lęku i wołamy do młodych, że przebaczenie i pokój nie są utopią, a realną możliwością. Mocno wierzymy - i jest to jądro naszej posługi młodym - że we Krwi Jezusa to wszystko się realizuje i może przynieść zmianę, która zapali miliony serc Ogniem Miłości danym dwa tysiące lat temu przez Jezusa Chrystusa, poruszonego wyłącznie miłością, który przelał swoją Krew dla ludzkości, przeszłej, terażniejszej i przyszłej.

JAK ŻYJĘ CHARYZMATEM ŚW. KASPRA

Jak sam żyję i realizuję charyzmat św. Kaspra? Słuchając każdego z nich, dając wartość i znaczenie każdemu z młodych. Jestem tam, gdzie oni, dla nich i z nimi. Codziennie zastanawiam się, jak mogę dla nich być lepszym przyja-

“Kiedy chłopak lub dziewczyna doświadcza miłości bezwarunkowej, doświadcza też jak ta miłość radykalnie zmienia jego życie.”

ciem. Moim wyzwaniem jest dawanie siebie tak, żeby nie mieć dla siebie czasu.

Młodzi to czują i odbierają. Ich sprawy są moimi. Ich trudności także. Razem walczymy. Zawsze, kiedy to konieczne daję głos ich cierpieniom, niosąc ich brzemiona za wszelką cenę. Jak wyliczyć tę cenę? Wpatruję się w Ukrzyżowanego i mówię sobie: „Miarą Miłości jest dać wszystko!”

Tego Jezus nauczył mnie poprzez samo swoje życie, bez potrzeby długich wykładów. To jest moje życie. To dla mnie znaczy być Misjonarzem Krwi Chrystusa pomiędzy młodymi. Zapewniam, że kiedy pracujemy z pasją i

pełnym oddaniem, nasz charyzmat dociera z całą swoją siłą.

Kiedy chłopak lub dziewczyna doświadcza miłości bezwarunkowej, doświadcza też jak ta miłość radykalnie zmienia jego życie. Nie mają wyboru, muszą dalej przekazać dar zbawienia swoim przyjaciołom.

Cała pasja jaką czuję dla młodych narodziła się ze świadomego powołania, które Pan sam złożył w moim sercu. Z tego powodu uwielbiam Go i dziękuję Mu, bo dziś bardziej niż kiedykolwiek jest ważne słuchanie wołania młodych.

MOJA MODLITWA WALKI

Chciałbym zakończyć życzeniem dla wszystkich młodych, którzy mogą to czytać, byście znaleźli umocnienie i ukojenie. Modłę się, by nasi politycy dali radę zebrać wszystkie zrodzone w waszych sercach nadzieje. Zanim im się uda, walczyć tam, gdzie jesteście. czasami uda się wam słabo zawołać, czasem mocniej, czasem będzie to upadek w ciszy. Mam nadzieję, że znajdziecie dorosłych, którzy wam pomogą i w których oczach znajdziecie nadzieję. Wtedy wasz krzyk przemocy, nienawiści, desperacji i nadziei będzie usłyszany. To nasze zadanie jako dorosłych, zakonników, rodziców, wychowawców, profesorów itp., by wam pomóc wygrać tę wielką bitwę: życia i dzielenia się.

Jeśli nam się uda wam pomóc, będziecie mogli wygrać i odpowiedzieć na wołania innych, które sami usłyszycie. Tylko tak można znaleźć szczęście!

Nie bójcie się wchodzić w społeczeństwo, często pełne rekinów, wilków i wyzyskiwaczy. Nie zachwycajcie się ich drogami, walczyć po stronie najsłabszych. Bądźcie ludźmi miłości, nigdy nie opuszczającymi rąk. Pamiętajcie, że miłość jest zawsze silniejsza od nienawiści. Bądźcie światłem dla innych a stworzycie cywilizację miłości. To światło będzie świeciło nad wami i tymi, których uda się wam zaangażować. Będziecie wojownikami Miłości i Nadziei. Nie ma piękniejszej walki. ♦

Święto młodzieży C.PPS w Fiuggi.

c.d. ze str. 1

wcielając charyzmat w rzeczywistość, którą żyjemy dzisiaj. Nasza celebrowanie to nie tylko wspomnienie przeszłych zdarzeń, chcemy raczej świętować jego żywą obecność pośród nas. On rozpala w nas ogień i posyła na misję niesienia orędzia Krwi Chrystusa w całym świecie.

UTRZYMYWAĆ ŻYWY CHARYZMAT

Aprobując w 1841 roku Regułę św. Kaspra, Kościół oficjalnie uznał charyzmat Zgromadzenia jako dla siebie wartościowy. Charyzmat jest darem Ducha. Każde zgromadzenie zakonne jest

owocem takiego charyzmatu. Nasz Założyciel żył swoim charyzmatem w historycznym, kościelnym i kulturalnym kontekście Państwa Kościelnego początków XIX wieku. Dla nas staje się ważne nowe odczytanie tego charyzmatu, by wprowadzić go w zmieniającą się rzeczywistość społeczną i kościelną momentu historii, w którym żyjemy. Jeśli tak się nie stanie, ryzykujemy zmienienie go w eksponat muzealny. Musimy poznać i wiernie zachować ducha i cel Założyciela, bo tylko w taki sposób możemy mieć jasną tożsamość.

Jednocześnie, charyzmat nie może zostać „zmumifikowany”. Musi

“Synowie św. Kaspra starali się pozostać wiernymi wcielając jego charyzmat w nowy twórczy sposób w odpowiedzi na wciąż zmieniające się sytuacje.”

zostać ponownie odczytany ponad swoimi historycznymi uwarunkowaniami i sformułowaniami. Jedynie poprzez to ponowne odczytanie możemy w wierności żyć założycielskim charyzmatem, powierzonym nam przez św. Kaspra i kontynuować sensowną obecność w Kościele i społeczeństwie.

Dokument *Mutuae relationes* w nr 11 opisuje dynamiczny proces charyzmatu założyciela jako doświadczenie Ducha przeżyte przez Założyciela, które jest przekazywane uczniom, by było przeżywane, pielęgnowane i wciąż rozwijane w harmonii z Kościołem.

W taki właśnie sposób charyzmat narodzony w określonym momencie historii przekracza ten moment. Jego funkcja w służbie całego Kościoła wymaga, by pozostał otwarty na potrzeby nowej sytuacji.

Dlatego charyzmaty muszą być otwarte na stały rozwój. Bez odchodzenia od natchnienia Założyciela, odwaga, kreatywność i dynamiczna świętość Założyciela musi być na nowo zaproponowana jako odpowiedź na znaki czasu pojawiające się w dzisiejszym świecie (por. *Vita Consecrata*, nr 37).

Zgromadzenie założone przez św. Kaspra w 1815 roku w granicach Państwa Kościelnego, przekroc-

klerycy C.P.P.S. podczas Mszy św. w Domu formacyjnym św. Kaspra w Limie.

zyło te granice i jest teraz obecne w dwudziestu różnych kulturach i narodach świata. Te konteksty historyczne i kulturalne bardzo się różnią od tego, co doświadczał św. Kasper i pierwsi Misjonarze. Synowie św. Kaspra starali się pozostać wiernymi wcielając jego charyzmat w nowy i twórczy sposób w odpowiedzi na wciąż zmieniającą się sytuację.

Taka jest natura charyzmatu i nie musimy się obawiać jego rozwoju. Tradycje, struktury, dzieła i nasze modele organizacyjne muszą być widziane w ich prawdziwym wymiarze - jako *środk*i. Ustawiając sprawy w tej perspektywie, możemy działać z twórczą wolnością, tak jak w swoim czasie robił to św. Kasper, by odkryć nowe kanały wcielania i inkultrowania charyzmatu.

Świętość naszego Założyciela, św. Kaspra, „Apostoła Przenajdroższej Krwi”, została przez Kościół uznana i podana wszystkim jako wzór świętości na naszą osobistą do niej drogę. Charyzmat, który dał Kościołowi, żyje w jego naśladowcach na całym świecie. Z siłą i jasnością mówi do ludzi we wszystkich kulturach. W tym wydaniu Kielicha przeczytamy o niektórych

z wielu sposobów, w które Misjonarze i świeccy doświadczają charyzmatu św. Kaspra w swoim życiu i posłudze. Są to tylko próbki nowych form wyrazu naszego charyzmatu.

W TYM WYDANIU

W głównym artykule o. Joe Nassal z Prowincji Kansas City opisuje ostatnio założoną w Chicago (Illinois) „Służbę pojednania we Krwi Chrystusa”. Ten międzyprovincialny i międzyzakonny zespół jest nowoczesnym wyrazem charyzmatu Założyciela, który głosił pojednanie i odnowę w trudnych czasach, w których żył. Zainspirowani przez przykład św. Kaspra i Krew Chrystusa, ci ambasadorzy pojednania wybrali życie i pracę w jednym z najtrudniejszych i konfliktowych terenów zabieranego miasta Chicago.

Żyją na pełnym napięciu i konfliktów terenie zamieszkałym w większości przez ludność afroamerykańską i latynoską. Są powołani do zanoszenia mocy Krwi Chrystusa w sytuację przemocy, wojny gangów, śmierci nastolatków, napięć rasowych. Zespół złożony z czterech Mi-

sjonarzy CPPS, jednej Adorantki i jednej siostry CPPS stara się budować mosty pomiędzy różnymi grupami, pomiędzy ofiarami przemocy a ich oprawcami.

Idą też z posługą do młodzieżowego zakładu karnego, by stworzyć bezpieczne miejsce do refleksji, modlitwy i dialogu, w którym pojednanie staje się możliwe. Najpierw znajdują to miejsce dla samych siebie poprzez ugruntowanie się w modlitwie i rozważaniu Słowa Bożego, by później móc być ludźmi pojednania dla innych.

O. Maximo Mesia z naszej misji w Peru pisze jak charyzmat św. Kaspra jest wcielany w rzeczywistość tego południowoamerykańskiego kraju. Opisuje szczególnie sytuację napotkaną w górach Peru, w La Oroya - centrum wydobywczym, gdzie powietrze, ziemia, woda i sami ludzie, cierpią z powodu zanieczyszczeń. To jeden z tych krzyków krwi, na który Misjonarze próbują odpowiedzieć, pogłębiając świadomość ludności i rządzących o tym zagrożeniu życia. Życie charyzmatem św. Kaspra oznacza tu

PIELĘGNUJĄC ŻYCIE WEWNĘTRZNE SERCE MISTYKA I ZAPĄŁ MISJONARZA

Rekolekcje dla członków
Zgromadzenia
w języku angielskim

Obchodząc pięćdziesiątą
rocznicę
kanonizacji św. Kaspra

San Felice, Giano
11-17 Czerwca 2004

„Wewnętrzne pielęgnowanie
ducha Kładzie fundament
pod zewnętrzne życie i posługę”

ŚW. KASPAR DEL BUFALO

opowiedzenie się za życiem, nawet za cenę konfliktu z władzami i interesami ekonomicznymi potężnych kompanii wydobywczych.

Diakon Domenico D'Alia z Włoch opisuje swoją pracę duszpasterską z młodzieżą. Przynagła on czytelnika do usłyszenia „wołania młodych” którzy zdają się być zagubieni w społeczeństwie, proponującym im wielu fałszywych Bogów. jako Misjonarz Krwi Chrystusa wierny charyzmatowi Założyciela, Domenico przebywa z młodymi i pomaga im spotkać Jezusa Chrystusa. Jego bycie z nimi i dzielenie ich marzeń i rozczarowań mówi im o Bożej bezwarunkowej do nich miłości.

Ta znów wzywa ich do miłowania innych tak jak sami zostali ukochani. Mówi on o swojej posłudze jako o zadaniu trudnym, ale siłą i odwagą do misji znajduje u stóp Krzyża, gdzie codziennie odnawia się jego powołanie.

W swoim artykule Mario Cordova z Santiago w Chile daje nam szczegółowy opis tego, jak odczuwa obecność św. Kaspra w szkole Jego imienia. Obecność ta nie jest widzialna tylko poprzez obrazy, figury czy tym podobne, ale jest szczególnie dotykalna w duchu solidarności i wspólnoty, który

“Kasprze, człowieku na wczoraj, na dziś, na zawsze!”

charakteryzuje środowisko szkolne i wyciska piętno na szkolnej działalności. Mario podkreśla jak misyjny duch św. Kaspra żyje w misjonarskim programie szkoły, rozwiniętym z Indianami Pehuenche w południowym Chile.

W końcu autor opisuje szczegółowo sieć grup świeckich, która została utworzona w szkole by promować przyjaźń, modlitwę i pomagać Misjonarzom. Wszystkie te działania, a także życie duchowe szkoły czerpie siłą i natchnienie z duchowości krwi Chrystusa.

PODSUMOWANIE

To wydanie Kielicha stara się uchwycić niektóre wyrazy życia i

wpływu charyzmatu św. Kaspra na posługę Misjonarzy i stowarzyszonych świeckich. św. kasper wciąż inspiruje ludzi różnych kultur.

Możliwości wcielania w życie tego charyzmatu są nieograniczone. Jedynym ograniczeniem może być nasza dyspozycyjność i elastyczność w odpowiadaniu na dzisiejsze wyzwania. Jesteśmy wezwani i posłani przez Krew by proklamować odkupieńczą i jedną miłość Boga we wciąż zmieniających się kontekstach kulturalnych i okolicznościach.

Szczególnie z Eucharystii, podczas której pijemy z Kielicha Komunii we Krwi Chrystusa, czerpiemy siłą by poświęcić się naszemu zadaniu wcielania dzisiaj charyzmatu św. Kaspra.

To miłość do Krwi Chrystusa napędzała ogniem św. Kaspra. To samo jest aktualne dla nas dzisiaj. ♦

Następne wydanie: PAŹDZIERNIK, 2004
“Relacja z Zebrania Generalnego”

Kielich Nowego Przymierza

Wydawca: Zarząd Generalny C.P.P.S.

Viale di Porta Ardeatina, 66 - 00154 Roma

ITALIA

web site: <http://www.mission-preciousblood.org>